

KLAGANDE

Vård- och omsorgsnämnden i Eskilstuna kommun
631 86 Eskilstuna

MOTPART

■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■

Ombud: Lennart Andersson
Frösunda Omsorg AB
Druveforsvägen 32
504 33 Borås

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Linköpings dom den 16 december 2015 i mål
nr 2915-15, se bilaga A

SAKEN

Kostnader för personlig assistans enligt lagen (1993:387) om stöd och
service till vissa funktionshindrade

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten upphäver förvaltningsrättens dom och fastställer Vård- och
omsorgsnämnden i Eskilstuna kommuns beslut den 8 april 2015.

YRKANDEN M.M.

Vård- och omsorgsnämnden i Eskilstuna kommun yrkar att kammarrätten upphäver förvaltningsrättens dom och fastställer nämndens beslut. Nämnden anför i huvudsak följande. ■■■■■ har begärt ersättning med ett belopp som motsvarar det statliga schablonbeloppet, dvs. 284 kr för 2015. Det torde inte vara vare sig omotiverat eller svårt för ■■■■■ att via sitt ombud hos assistansanordnaren kunna lämna en redovisning av och precisering i vad de påstådda faktiska kostnaderna för hennes personliga assistans består. ■■■■■ har inte presenterat något underlag för att kunna bedöma kostnadernas skälighet och bedömningen kan då inte göras att de kostnader hon begär ersättning för är skäliga.

■■■■■ motsätter sig ändring av förvaltningsrättens dom. Hon vidhåller sin uppfattning att det statliga schablonbeloppet för assistansersättning är skäligt och inte behöver specificeras. Hon tillägger följande. Utöver lönekostnader för assistenterna har anordnaren såklart även kostnader för administration, som t.ex. verksamhetschef, personal för löneutbetalning, kundstöd samt kostnader för lokaler och telefon m.m. Även om hon tills vidare själv kan påverka kostnaderna blir totalkostnaden för henne dock densamma.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen har i dom den 27 december 2016, mål nr 753–756-16, uttalat bl.a. följande. Kommunens skyldighet att utge ersättning för personlig assistans avser således de verkliga kostnaderna för assistansen i den mån de kan bedömas som skäliga. För att kunna ta ställning till ett ersättningsanspråk måste kommunen kunna kräva att den enskilde ger in underlag som möjliggör en bedömning av kostnadernas storlek och skälighet. Detta gäller även om anspråket inte överstiger det schablonbelopp som fastställts för den statliga assistansersättningen och utan att det

framkommit något som ger anledning att ifrågasätta kostnaderna i och för sig. Att kommunens ersättningsskyldighet omfattar samma slags kostnader som den statliga assistansersättningen ska täcka och att schablonbeloppet därmed kan tjäna till viss ledning vid bedömningen av kostnadernas skälighet föranleder ingen annan bedömning.

■■■■ har uppmanats av kommunen att ge in underlag för sitt ersättningsanspråk för att möjliggöra en bedömning av kostnadernas storlek och skälighet. Något underlag som skulle styrka kostnaden på 284 kr per timme har inte kommit in till kommunen.

Mot bakgrund härav och med beaktande vad Högsta förvaltningsdomstolen uttalat i sitt avgörande, bedömer kammarrätten att ■■■■ inte har gjort det möjligt att bedöma kostnadernas skälighet. Hon har därför inte rätt till högre ersättning än hon beviljats av nämnden. Överklagandet ska således bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Kammarrättsråden Bodil Stelzer (ordförande), Göran Mattsson och Evalotta Grip (referent) har deltagit i avgörandet.

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I LINKÖPING****DOM**
2015-12-16
Meddelad i
LinköpingMål nr
2915-15**KLAGANDE**[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]Ombud: Lennart Andersson
Frösunda Omsorg AB
Druveforsvägen 32
504 33 Borås**MOTPART**Vård- och omsorgsnämnden i Eskilstuna kommun
631 86 Eskilstuna**ÖVERKLAGAT BESLUT**

Vård- och omsorgsnämndens beslut den 8 april 2015

SAKENEkonomisk ersättning för personlig assistans enligt lag (1993:387) om stöd
och service till vissa funktionshindrade, LSS**FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE**Förvaltningsrätten förklarar att [REDACTED] har rätt till ekonomisk ersättning
för kostnader för personlig assistans med 284 kr per timme för 2015.

Dok.Id 227691

Postadress
Box 406
581 04 Linköping**Besöksadress**
Brigadgatan 3**Telefon**
013-25 11 00**E-post:**
forvaltningsrattenilinkoping@dom.se**Telefax**
013-25 11 40**Expeditionstid**
måndag – fredag
08:00-16:00

YRKANDEN M.M.

Vård- och omsorgsnämnden i Eskilstuna kommun (nämnden) beslutade den 8 april 2015 att avslå [REDACTED] ansökan (som enligt sin lydelse avsåg 2015 med årsvis justering) om att ersättning för personlig assistans enligt LSS ska ersättas med Försäkringskassans schablonersättning för personlig assistans enligt socialförsäkringsbalken. Som skäl angavs följande. Vård- och omsorgsnämnden har den 24 maj 2007 beslutat att nämnden ersätter personlig assistans med 80 eller 90 procent av Försäkringskassans schablonersättning enligt socialförsäkringsbalken.

[REDACTED] yrkar att förvaltningsrätten upphäver det överklagade beslutet och fastställer att hon är berättigad till ekonomiskt stöd med 284 kr per assistanstimme från och med år 2015 samt att beloppet sedan uppräknas årsvis motsvarande schablonbeloppet enligt socialförsäkringsbalken.

Nämnden yrkar att överklagandet ska avslås.

VAD PARTERNA ANFÖRT

[REDACTED]

Hon är beviljad personlig assistans via kommunen med 25,13 timmar per vecka. Hon köper sin assistans av en privat assistansanordnare som tar betalt av henne per timme motsvarande det belopp som vid var tid gäller för assistansersättningen. Hennes assistansanordnare har månadsvis fakturerat kommunen för kostnader för hennes personliga assistans, och hon har ansökt hos kommunen om ekonomiskt stöd enligt LSS med samma belopp.

Ersättningsnivån för personlig assistans ska vara skälig och med skäliga kostnader avses samma slags kostnader som för assistansersättning som betalas ut av Försäkringskassan. Regeringens årligen beslutade schablon-

belopp för assistansersättning ska vara vägledande för ersättningsnivån. Inom ramen för schablonbeloppet är det relativt fritt att fördela kostnaderna för den personliga assistansen på det sätt som bedöms bäst utan att den enskilde riskerar att bli utan ekonomiskt stöd för de verkliga kostnaderna för insatsen.

Enligt Försäkringskassan samt Sveriges kommuner och Landsting innefattar administration allt som inte hänförs till lönekostnader för den personliga assistenten. I administrationskostnader ligger således löner för samtlig administrativ personal, lön till personlig assistent under personalmöten, kostnader för utbildning och kompetensutveckling, handledning, inventarier, drift, revision, företagsförsäkringar, avgift till arbetsgivarorganisationer, personalvård, rekrytering, systematiskt arbetsmiljöarbete och kvalitetsarbete samt assistansomkostnader m.m. Hon ifrågasätter hur en anordnare ska kunna verifiera alla dessa kostnader och undrar om kommunen menar att hennes assistansanordnare ska komma in med lönespecifikationer för all administrativ personal, alla kvitton på försäkringar som bolaget betalar, alla inventarier osv. Detta är ett omöjligt krav och har inte heller något rättsligt stöd. En assistansanordnare som tillhandahåller personlig assistans av god kvalitet har betydligt större kostnader än enbart lön för den personliga assistansen. Kostnaderna kan också rimligen variera kraftigt från månad till månad. Så länge hennes assistansanordnare inte fordrar mer betalt än vid var tid gällande schablonbelopp ska den finansiering som hon begär av kommunen också bedömas som skälig. Ett annat synsätt skulle – i strid med syftet med reglerna – kunna begränsa valfriheten. Eftersom det fakturerade beloppet inte överstiger schablonbeloppet behöver sökanden, enligt praxis från kammarrätten, inte specificera sina kostnader för personlig assistans.

Nämnden

Vid fastställandet av det ekonomiska stödet för personlig assistans ska en skälighetsbedömning göras av de faktiska kostnaderna. Hänsyn måste då tas

till de verkliga kostnaderna och inte, som är fallet för assistansersättningen, beräknas på ett schablonbelopp som är oberoende av vilka kostnader som faktiskt föreligger i det enskilda fallet. Försäkringskassans schablonbelopp ska ses som ett tak för kommunerna. Detta betyder att kommunen inte per automatik ska bevilja den enskilde ersättning motsvarande schablonbeloppet. Om så hade varit fallet så torde lagstiftaren ha ålagt även kommunerna att fastställa stödet enligt schablon, vilket lagstiftaren inte har gjort. Lagstiftaren har istället överlåtit åt kommunerna att besluta om vad som utgör skäliga kostnader. Förutom att bestämmelserna i LSS ska ge den enskilde valfrihet i fråga om sin assistans så ger de också – jämte den kommunalrättsliga kompetensregeln om principiellt förbud mot understöd till enskild utan stöd i lag – kommunen en reell möjlighet att endast besluta om ekonomiskt stöd som motsvarar de faktiska kostnaderna och är skäligt. Kommunen ska, vid sitt ersättningsbeslut, beakta samma typ av kostnader som schablonbeloppet ska ersätta, inte samma kostnader till beloppets storlek. Det är avseende beloppets storlek som skälighetsbedömningen ska göras. Om det vore så att samtliga fakturerade belopp inom schablonbeloppet per automatik ska ersättas – oaktat vilka kostnader dessa faktiskt är – skulle kommunens prövning av ersättningens storlek sakna betydelse. Det skulle också med stor sannolikhet komma att innebära att andra kostnader, än de som ersättningen för personlig assistans ursprungligen är avsedd att utgöra ersättning för, felaktigt skulle ersättas.

Den ersättning som [REDACTED] beviljats grundar sig på ett principbeslut av nämnden som i sin tur grundar sig på kommunens egna genomsnittliga kostnader för personlig assistans. Vård- och omsorgsförvaltningen betalar idag ut en ekonomisk ersättning till de interna utförarna av personlig assistans enligt LSS, motsvarande ett genomsnittspris på 220 kr per utförd timme. Ersättningen täcker utförarens löne- och lönebikostnader, utbildningskostnader, personalomkostnader samt administrationskostnader. Ersättningen kan jämföras med den ersättning som betalas ut till externa utförare av personlig assistans med 255 kr per utförd timme, vilket

motsvarar 90 procent av Försäkringskassans schablonbelopp. Förutom denna ersättning så ersätts även sjuklönekostnader, som enligt beräkning kan schabloniseras till 5 kr per utförd timme. ■■■■■ har inte kunnat visa varför hennes assistans måste vara dyrare än kommunens. Att assistansbolaget fakturerar ett belopp per timme motsvarande Försäkringskassans schablonbelopp visar i sig inte att det beloppet skulle vara mer skäligt än det belopp som kommunen beräknat och bedömt som skäligt. Nämnden finner inte att ■■■■■ stöd- och hjälpbehov i sig är av sådan komplex art att det styrker en högre kostnad för assistansen än 90 procent av schablonbeloppet.

Enligt allmänna förvaltningsrättsliga principer ankommer det på den som begär en ersättning att visa att denne har rätt till ersättningen. Om den ersättningsberättigade inte är nöjd med den ersättning som nämnden har beslutat måste det ankomma på denne att presentera underlag som visar att de kostnader som denne söker ersättning för avser kostnader som ska ersättas med stöd av LSS. Det underlag som nämnden tagit del av består av assistansbolagets fakturor. För att kunna avgöra om de belopp som assistansbolaget fakturerat ■■■■■ är kostnader som kan hänföras till personlig assistans måste det krävas att en närmare specifikation lämnas in som visar vad det fakturerade beloppet avser. Utan en närmare specifikation av fakturorna eller någon annan liknande redovisning är det inte möjligt att likställa fakturerade belopp med verkliga kostnader och sådana skäliga kostnader som ska ersättas med stöd av LSS. ■■■■■ anger att assistansanordnaren inte kan verifiera alla sina kostnader och att nämnden ska godta att assistansbolagets kostnader för hennes assistans motsvarar Försäkringskassans schablonbelopp och därmed ska anses skäliga. När det gäller kostnaderna för ett så stort bolag som Frösunda Assistans borde det kosta mindre per assistansberättigad eftersom bolaget torde kunna dra nytta av sin storlek och samordna och kostnadseffektivisera administration, utbildningsinsatser etc. Det torde inte heller innebära några svårigheter för assistansbolaget att visa lönespecifikationer för de assistenter som arbetar för ■■■■■ och inte heller att kunna redogöra för utbildningsinsatser och

andra kringkostnader för dessa etc. eller att kunna förklara varför kostnaderna i detta fall är högre än de som kommunen har beräknat och bedömt som skäliga. Det underlag som finns i ärendet möjliggör inte en prövning av om det fakturerade beloppet enbart avser kostnader för personlig assistans eller om den enskilde faktureras för sådana kostnader som LSS inte avser att ersätta.

SKÅLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Rättslig reglering

Av 2 § och 9 § 2 LSS följer att kommunen – om inte annat avtalats – svarar för att lämna biträde av personlig assistent eller ekonomiskt stöd till skäliga kostnader för sådan assistans, till den del behovet av stöd inte täcks av beviljade assistanstimmar enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken. Med skäliga kostnader avses samma slags kostnader som ersätts genom den statliga assistansersättningen, d.v.s. normala lönekostnader och vissa administrativa kostnader (se prop. 1992/93:159 s. 175). I de senare ingår exempelvis kostnader för bokföring och revision, lokaler, utbildning, rekrytering och omkostnader för assistenter (se prop. 1996/97:150 s. 138). Den statliga assistansersättningen var ursprungligen avsedd att svara mot de verkliga kostnaderna för utförd personlig assistans, dock med högst ett visst av regeringen fastställt timbelopp, vilket även skulle vara vägledande i fråga om det ekonomiska stödet från kommunen (jfr prop. 1992/93:159 s. 71 och 175). År 1997 förändrades assistansersättningen genom en schablonisering av ersättningen. Genom förändringen kom assistansersättningen att lämnas med ett visst av regeringen fastställt belopp per timme, s.k. schablonbelopp, oberoende av vilka kostnader den ersättningsberättigade faktiskt hade. Schablonbeloppet bygger på ett beräknat genomsnitt av olika kostnadslag. Inom ramen för schablonbeloppet får den assistansberättigade själv avgöra hur stor del av beloppet som ska användas till lön och andra anställningskostnader samt hur mycket som ska användas till administration och andra

kringkostnader (se prop. 1996/97:150 s. 138 och jfr prop. 2007/08:61 s. 19). Någon motsvarande reglering infördes inte för det ekonomiska stödet från kommunen. Högsta förvaltningsdomstolen har i RÅ 2005 ref. 85 slagit fast att det ekonomiska stödet ska utgå från de verkliga kostnaderna för insatsen, men att schablonbeloppet kan tjäna till viss ledning vid bedömning av kostnadernas skälighet eftersom det är fråga om samma slags kostnader.

Enligt 5 § förordningen (1993:1091) om assistansersättning ska schablonbeloppet för assistansersättning enligt socialförsäkringsbalken för år 2015 vara 284 kr per timme.

Av Kammarrätten i Sundsvalls dom den 30 september 2014 i mål nr 450-13 framgår bland annat följande. Vid bedömningen av om de verkliga kostnaderna är skäliga bör utgångspunkten vara schablonbeloppet. Även om de administrativa kostnaderna framstår som relativt höga, måste det enligt kammarrättens mening finnas ett förhållandevis vitt utrymme för att – åtminstone inom ramen för schablonbeloppet – relativt fritt fördela kostnaderna för den personliga assistansen på sätt som bedöms bäst utan att den enskilde riskerar att bli utan ekonomiskt stöd för de verkliga kostnaderna för insatsen. Ett annat synsätt skulle – i strid med syftet med reglerna – kunna begränsa valfriheten. På grund av det anförda och då de verkliga kostnaderna inte överstiger schablonbeloppet, finner kammarrätten att kostnaderna får anses skäliga.

Av Kammarrätten i Göteborgs dom den 2 juni 2015 i mål nr 2409-15 framgår bland annat följande. När de fakturerade timkostnaderna inte överstiger det schablonbelopp som finns i fråga om assistansersättning och det inte framkommit något som talar för en annan bedömning anser kammarrätten att utgångspunkten måste vara att de faktiska kostnaderna är skäliga. I sådana fall saknar det betydelse att något underlag för att bedöma anordnarens kostnader inte tillhandahålls av sökande.

Förvaltningsrätten bedömning

Reglerna om ekonomiskt stöd för skäligen kostnader för personlig assistans är avsedda att ge den enskilde valfrihet i fråga om att få sin personliga assistans ordnad direkt genom kommunen utan att belastas av några kostnader, eller att anordna assistansen själv med finansiering av kommunen (eller assistansersättning i den utsträckning sådan utgår). Det är alltså fråga om alternativa sätt att tillgodose den enskildes behov.

Nämnden har beviljat [REDACTED] 25,13 timmars personlig assistans per vecka enligt LSS. Hon har valt att anordna sin assistans själv via en assistansanordnare istället för personlig assistans från kommunen.

Assistansanordnaren har fakturerat Eskilstuna kommun för de timmar [REDACTED] [REDACTED] har erhållit personlig assistans, och hon har ansökt hos kommunen om ekonomiskt stöd enligt LSS med samma belopp. Av de fakturor som har lämnats till kommunen framgår antalet timmar som personlig assistans har utförts samt det aktuella timpriset om 284 kr för utförd assistans.

Av förarbetena till relevanta bestämmelser framgår att den ekonomiska ersättningen för personlig assistans ska täcka skäligen lönekostnader och vissa administrativa kostnader såsom kostnader för bokföring, revision, lokaler, utbildning, rekrytering och omkostnader för assistenter. Någon i lag angiven summa eller rekommenderat schablonbelopp finns inte för ersättning som beviljas enligt LSS. Enligt Kammarrätten i Sundsvalls dom i mål nr 450-13 bör emellertid, vid bedömning av om de verkliga kostnaderna är skäligen, utgångspunkten vara schablonbeloppet för assistansersättning enligt socialförsäkringsbalken. Därefter har Kammarrätten i Göteborg, i mål nr 2409-15, gjort bedömningen att om de fakturerade timkostnaderna inte överstiger schablonbeloppet och det inte framkommit något som talar för en annan bedömning måste utgångspunkten vara att de faktiska kostnaderna är skäligen.

■■■■ har av assistansanordnaren fakturerats en kostnad på 284 kr per timme, vilket motsvarar det under 2015 gällande schablonbeloppet för assistansersättning. Detta är således ■■■■ faktiska kostnad för personlig assistans. Med beaktande av att det fakturerade beloppet inte överstiger schablonbeloppet för assistansersättning framstår, enligt förvaltningsrättens mening, det aktuella beloppet inte som oskäligt högt. Förvaltningsrätten finner därför att den av ■■■■ yrkade ersättningen får anses vara skälig i den mening som avses i 9 § 2 LSS. ■■■■ har således rätt till ekonomiskt stöd för personlig assistans med 284 kr per timme för 2015, vilket motsvarar schablonbeloppet för assistansersättning för detta år. Överklagandet ska bifallas på detta sätt.

■■■■ yrkande om att det beviljade beloppet ska uppräknas årsvis motsvarande schablonbeloppet enligt socialförsäkringsbalken bör inte föranleda någon åtgärd då frågan om ersättning bör avgöras utifrån de faktiska kostnaderna vid en viss tidpunkt.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar framgår av bilaga 1 (DV 3109/1D).

Magnus Wickström

I avgörandet har även nämndemännen Sverker Borell, Anita Esjörnsson och Barbro Petersson deltagit. Föredragande har varit Johanna Blom.

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Jönköping.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nå för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.